

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več	Za amerikance, če jih več
vkup hodi 2 K,	vkup hodi 4 K 20 f,
če samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.
Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.	

Dobijo se
v Čerensoveih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč-
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam nazná

Prva nedela po vüzmi.

„Nesi sem roko tvojo ino jo pusti v rebro
moje i ne bodi neveren, nego veren.“

(Ján. XX. 27.)

Dober Bog dosta prilik ma za povrnjenje grešnoga človeka. Na Petra mili pogléd vrže i ga z njim na takšo pokoro pobudi, da v celom življenji joče, kelikokolikrát le zasliši kokota popevati, na šteroga glás je zatajo svojega Vučitelja. Tomaža na svoje presveto Srce zove „Nesi sem roko tvojo ino jo pusti v rebro moje“ i tak ga nadigne na potrto spoved „Gospod moj i Bog moj“. Bežimo mi tudi v to prebito Srcé i glejmo njegovo lúbezen, da se po tom poglédi mi tudi na njo vužgemo.

Jezušovo, Srcé je puno z smilenov lúbéznostjov do nás grešnikov. Svéta mati církev nam je potrdila istino Jezušove prikázni, v šteroj je pokazao blázenoj Marjeti Alacoqe svoje Srcé i njej med drugimi tudi té reči pravo „Grešniki v mojem Srci najdejo vretino ino neizmerno morje smilenja“.

Čujete grešne dúše té tolažilne reči? Vretina smilenja je v Srci Jezušovom, vretina kakša vré iz bregov i nikdár ne vsehne. Morje smilenja pa neizmerno morje smilenja je v Srci Jezušovom, to je njegova smilenost se ne da zmeriti i se ne more pósušiti, kak veliko, šüroko morje ne.

Oh kak zahvalno moremo mi to tolažbo sprejeti, mi ki toliko i toliko grešimo! Da na denéšnji svet tudi merijo reči sv. pisma „Vsi so z prave poti dolprišli, vsi so zanikojni postali, ne ga, ki bi dobro čino, ne pa ni ednega“ (Rim. III. 12.) Preveč je narod zabloden, preveč je potreben zato Jezušovoga Srca smilenja i z cele dúše s more veseliti i sem paščiti, kda se njemi to ponüja.

Glejmo samo mladino! Keliko jih ostáne čistih, nedužnih? Ne vidimo morebit že v ránoj mladosti nečiste mladence i mladenke, ka se cela fara zburka i z glavov maha rekoč: deca so, pa že deco májo po grešnoj poti. Zaistino od milijonov mladine prav právi slovenska národna pesem: Da je malo takših dečkov-dekel, kaj be Jezuš pri njih bio! Kak je potrebno zato toj zablodjenoj mladini smilenje Srca Jezušovoga, štero je ztresti, zčisti i pripela na pot zveličanja!

Pa zakonski stan tudi nema dosta veselejšega lica. Zgléd Dev. Marije i sv. Jožefa slabo nasledüjejo očevje i matere, Jezuša deteta pa deca ešče menje. Moj Bog, kaj bi bilo iz teh nemárnih, mlačnih starišov, iz té nepokorne decé, če Jezušovoga Srca smilenje nam ne bi protisijalo? Če si na milijone i milijone grešnikov zmislamo, ki v smernih grehah z vragmi napunjenov dúšov, kak prisežni sovražniki Boži hodijo po sveti, se čüdivamo, da jih sunce ne požge, zemla ne požré, nesreča ne spomori, pekel ne dobi! Čüdivamo se, ka tiste dúše, na šterih se krv Jezušova blišči, v štere je njegov odrešilni križ neizbrislivo vdublen, kak njegovi špotlivci, zamatávci hodijo pred njegovim licom, ki je gléda i nikaj njim ne právi! Ne čüdüjmo se! Odgovor toga potrpljenja Jezušovoga so té njegove reči „Grešniki v mojem Srci gornajdejo vretino ino neizmerno morje smilenja“. Jezušovo Srcé je smileno, zato nas ne kaznúje (kaštiga) nego čaka na pokoro. Z toga Srca so vrele naime té reči Neščem smrt grešnika, nego naj se grešnik povrne i žive“ (Ezek. 33, 11.) Ž njega je prikípilo to veselo oznanilo „Vekše veselje bo v nébi nad ednim povrnjenim grešnikom, kak nad 99-mi pravičnimi“ (Luk. XV. 7.) To Srcé ti pošila tisto opominanje, kda predgo čü-

ješ i začütiš vsebi méhčanje srca i zaslišiš reči: nači bodi odsehmao ti tudi! To Srcé ti prinaša na pamet grehe, kda te kakši špot ali sramota vznemirja ti hüdobne reči na pamet nosi, ti roko na bitje zdigáva, toga Srca delo je to, naj si na svoje grehe zmisliš, z šterimi si. Njé tak močno razžalila dúša i tak odpüstiš razžalitev bližnjemi. To Srcé ti je lübleno reč vkraj vzelo, štero si dúša ráj mela kak Njé — oh strnsi se, ne toži se, poslühni glás toga Srca, vzemi gor to Srcé, štero se ti ponüja i živi samo, jedino za Njé. Glej iz smilenja ti guči, te opomina, te kára i strahüje, naj nemaš rada zvün Njega nikaj i vse samo v Njem.

Leta 1855-ga sta misijon držala v Dalmaciji v mesti Zara O. Carrara i O. Bazile. Toga drugoga pohodi eden gospod i jih prosi, naj ga rešijo edne velike nevole. On je naime v bitji moro ednoga človeka, zato 20 let voze pretrpo, ali omorjenoga družina njemi nešče odpüstiti, na smrt ga išče že 2 leti. — Dober dühovnik nato z sebov vzemejo dve podobi: Srca Jezušovoga i Marijinoga i pohodijo z njima družino razžaljeno pa právijo: „Prišeo sem, da bi vas, vašo družino i vse vaše blagoslovo. — Ali po pravici ne jaz, nego Srcé Jezušovo i Marijino vas bo blagoslovilo i blagoslovilo vas bo, če spunite njidva zelo štero vam pomeni naznanjata“. Kaj je to — pita te starejši brat, „jaz sem na vse pripraven“, jeli ti tudi, pravi tomi mlajšemi“. „Pač“—odgovori, jaz tudi vse „včinim“. „Dobro je“, pravijo misijonar, „Jezušovo Srcé to žele, da bi iz srca odpüstila morilci vajnoga oče“. — I Srce Jezušovo je poklonkalo na srce teh srdnikov i je odprlo na smilenje i odpüščenje. Te najstarejši brat je taki pitao, kde je tisti človek — i kda bi ga notri spravili v hišo i bi klečeč odpüščenje do

držine proso se genejo vsi i odpustijo njemi vsi, te najstarejši sin ga pa ešče obimne i sprejme kak najboljšega prijátela. Vsi nazoči so do skuz bili genjéni I Jezušovo Srcé je ešče več milosč levalo na te grešne dūše. Na drugi dén so naime vsi srdniki šli k spo-vedi i prečiščávanji i celo mesto se je veselilo, da je Srce Jezušovo na proš- njo Marijinoga Srca dvadvajseti letno sovraštvo z svojov neizmernov smilenostjov obládalo.

I bi to smileno Srcé mi ne ljubili?

Krščanski navuk.

Dečica me spítáve, kaj more znati za firmo. Odgoverim. Celi katekizem. „Juj, pa smo se ešče nanč ne celoga včili!“ „Nikaj ne dene právim — znati ga pa li morete.“ „Ne právim od reči do reči, nego poglavitne reči.“ Naj vam ba bo to lehžej šlo, vam nakratci razložim neštere navuke v tom listi. Začnem pa od firme.

1. Firma, ali potrdenjé je drugo svestvo, pride taki za krstom. Kaj je tomi zrok? Obprvim záto, ka so prvi dvanajset stolet krščanstva včasí po krsti, to je novokrščene firmali. Obdržim pa záto, ka firma má h krsti spodobno nálogo. Krst dá naime dūši življenje. Pred krstom je dūsa mrtva bila, po krsti záča živeti.

Firma pa to záčéto dūševno življenje razvija i spopolni, kak tiha risalska rosa moč da ščipkovomi bombleki, ka se lepo razvijé i se pokaže celó raz-

cveten i pun z dūšecom, ali sladkim dihékom. — Dečica pazite, vi name-nite od dobroga Bogá nikaj tákšega dobiti, po čem vam dūša lepo, naj- lepše cvela i dišala bo.

Uj, kak de to lūbléno. Molite záto vsaki dén prav lepo, naj vam firma to prinesé.

Odgovor na pismo ednoga evangeličanca.

Drági prijáteo! Dnes tjeden sam vam obečao da va si dnes od toga gučala da je Kristuš ne to včio, naj se vera po tákšem jeziki glási šteroga narod ne razumi. Vi naime to trdite. Jaz privolim v vašo trditev. Prav mate, Kristuš je ne to včio i njegova maticerkev to túdi ne bo. — Kristuš, kda je apoštote predgat poslao, naj glasijo vso pravico vsem narodom, je njé blagoslovo z *darom jezika*. Po čudnoj poti njim je dao naednok gučati jezik tistoga lūdstva, kam so meli iti predgat, naj nam vsem pastéram dūš nemrtelnih živi spomin pred oči postávi, da smo dužni po maternom jeziki glasiti reči Bože.

Nadale vči nas svéto pismo, ka vera iz poslušanja pride. To je, če jaz ne poslušam i ne zastopim navukov Jezušove vere, ne morem vervati. Da kak bi mogo jaz tisto vervati, da je istina, od kaj niti ne vem, kaj je? Če pa nemam vere ne morem zveličani biti poleg rečih Jezušovih.

Zveličanje nemrtelnih dūš me zato

veže na to, naj vsakomi v tistom jeziki glasim reč Božo, šteri njemi je najpo- polnej znán, i té je poprek vsikdar Svéti Pavel apoštol túdi piše, ka tisti, ki má dár jezikov od Bogá, naj samo po tistom razlaga v cérkvi navuk šte- roga nazoči razumijo.

Glejte, to so navuki katoličanske matere cérkvi. I ona spozna té navuke pa je gor drži. K vsem narodom pošila naime misijonare, ali prle je navči na jezik materni tistoga národa po zglédi i navuki Kristušovom.

Nadale dūhovniki v svojem višjen pastéri májo túdi zapovedano, da morejo znati jezik materni lūdstva i v njem glásiti reč Božo. To je pūšpeki májo to zapoved i njihovi dūhovniki. Pa če po priliki rávno ne ve šteri pūšpek vse jezike svoje pūšpekije, more pri férmah, obiskávanji sebé nodomes- titi dati po dūhovnikih, ki gučijo jezik lūdstva.

I tá regula se obdržava ostro v maticercérkvi. Ne more se záto njej v oči vrči, — „da národ vči po tákšem jeziki, šteroga on ne razumi, i ka je Kristuš ne tak včio“, — kak vi trdite.

Maticerkev ne pozna politike. Ona nešče vogrščiti ne slovenščiti, ona dūše šče rešiti. Ki bi záto jezik šče v cerk- vah včiti ali po predgah, ali po pes- mah, je prazen od Dūha kristušovoga i cerkvenoga. V cérkvi maticerkev ravna na dūšni hasek lūdem; njeno ravnanje záto kaže: ništerne molitve do v cerk- venom jeziki, štere pa naj národ v svojem maternom razumi i moli —

PRIJÁTLLI.*)

Srcé šče zdaj mi krvavi
Šče stálno iščem te z očmi,
Pa zobstom vse
Več nega te
Prijátel lūbi, drági
Brat mi vu Majki Slávi!**)

Sam náglo vzeo od te slovo
Sam stisno samo ti roko
Pa silile
So mi skuze
V oči i jas brez reči
Sam stao pred teov strmeči.

Sam želo ti povedat vse,
Ka čútilo mi srce je,
Pa srčno ti
Povedati

„Z Bogom“ prijatel verni!
— Ne znao sam od bolezni.

Povem ti záto „z Bogom“ zdaj
Proseč: „Bog ti njem srečo daj,
Naj vrelo vči,
Naj posveti
Naš bláagi rod slovenski
I vodi vdom nebeski!“

— Delaj brat svoj mi rodi udán!
Delaj! ve neboš dugo sám,
Več pride nas
Vdom lūbi naš

*) Novoméšniki, Berdén Andrási, v spomin nje- gov prijátel.

**) Mejka Sláva to je slovenska máti.

Včit lūbe nam slovence,
Vpletat njim večne vence.

Pa delo naj te veseli,
Okrepi trūdne ti moči,
Ve trūd za rod,
Naj nede rob
Ošlajši naš nam žitek,
Nam želen dá počitek.

— O zdaj pa z Bogom drági brat!
Vzemem slovo, pa neb'šče rad.
O z Bogom ti,
Pa misli si
Na zvestnoga prijátla,
Ki srčno te pozdráva!

Mirosláv.

Salapenci pa košara.

Narodna.

Ednok je prišeo eden tihinec na Sala- pensko, pa je najšeo Salapence, ka so z raso- jami metali orehe na štale. Tihinci so se Sa- lapenci pomilili, ka s tak velkov težavov op- ravljajo delo, štero bi jako zlejka lejko opravi- li, pa njim je pravo:

— Počakajte; jaz vam prinesem edno takšo posodo, ka ž njov to delo nahitroma opravite.

Salapenci so ga nato prosili:

— Jaj, samo nam prinesi, vej ti mi radi plačamo, ka boš proso za njo.

Tihinec je odišeo domo pa jeli za en ča- sek prišeo nazaj pa je prineso košaro [Salapencem. Najprle jo je sam napuno z orehi pa joje neseo gor po lestvici pa tak sipao orehe na štale. Salapen- com se je to dobro vidlo pa so pitali tihinea:

— Ka ti pa te damo za to posodo?

Tihinec je odgovoro:

— Nikaj več vas ne prosim, samo tre- seti ranški.

Salapenci so z drage vole radi plačali treseti ranški za košaro, pa so se veselili, ka njim zaj več ne de trbelo z rasojami spravlati k strani peneze, pa je hitro odišeo domo.

Salapenci so en časek gledali košaro, po so jo te nasipali z orehi. Gda je puna bila, so jo tomi najmočnejšemi na glavo zdignoli, pa jo je te té neseo gor po lestvici. Lestvi- ca je pa bila duga, tak ka je do slemena se- gala. Salapence je šo vujska po-njoj, jo stopo na najvišiji klin, pa je te jemao košaro z glave. Zaj se je pa zgodila nešreča. Salapence se je preveč nagno, gda je orehe vō sipavao, pa je s košarv vréd na štale spadno, pa se je bujo. Gda so ovi Salapenci to vidli, so misli- li, ka ga je košara bujla, zato so srede dobi- li na njo, so jo žežgali, pa so duže z rasoja- mi spravlati k strani orehe.

ovo vse pa po krištušovem zgledi zavolo razširjenja vere i zveličanja dūš v maternom jeziki naj bo v cerkvi.

Z toga navuka lahko spoznati na kak pravičnih nogáh stoji maticérkev, i ka je poistini mati tomi najbolje zavrženomi národi tūdi.

(Dale pride.)

Novomeša v Bogojini.

Na vūzemski ponedlek, aprila 13-ga je Bogojanska fara i cela slovenska okroglinja v velikom veselji plavala. Novomešnika je pozdravljala, novomešo je poslušala, z blagoslovom novomešnikovim se napunila, Kristuš se veselila, ka je pa dao slovenskomi lūdstvi svojega vreloga namestnika.

Od rane jūtre so pokali možárje i vabili ovčice k novoj meši. I ne zaman. Na jezere naroda je privrelo v Bogojino ešče od štajarske meje so priromali pobožni slovinci več vór hoda k njej.

Novomešnika Berdén Andreja oča so že ne živoči, zato so ostarela mati dovica poslali z svojim materinskim blagoslovom svojega sina k kristušovomi oltári z domače rojstne hiše odket sta jih sprevodila govornik Dr. Rogáč Franc pūšpekov tajnik i mešni voditel, Bassa Ivan, domači plebanoš. Na farovi so novomešnika v mešno opravo oblekli i ga med veselim zvonjenjem i glasnim gromljenjem možárov k cerkvi sprevodili dūhovniki, v belo oblečene čiste deklice i vrli dvorjeniki, ki so z svetlenjem slávnost podigávali.

Meša je bila pod milov nébov z dovoljenjem višje cerkvene oblásti. Veliki prostor okoli cerkvi je jezero-jezeren národ natelika zaležo, da so se vnogi ešče gor na drevje spravili, naj morejo samo več viditi i čūti.

Predgali so med mešov Dr. Rogáč Franc tajnik pūšpekov iz Sombatela. Glávne misli njihove predge so bile téle: V sreci vam doni ešče vūzemsko veselje štero nam je Kristuš z svojim goristanenjem spravo. Ali mámo tūdi primicijansko veselje. Slávnost má tá fara, celi národ slovenski i cela mati cerkev, ka je dobila pá ednoga delavca v goricah Gospodovih. Dénešnji evangelij se tak milo glasi, kak da bi nam ravno primicijansko veselje i navuke gláso. Potniki smo, kak vučenika v v Emmaus idočiva. K njima se Kristuš pridružo, k nam se tūdi pridružo po svojih dūhovnikah. Njima je razlagao sv. pismo, jihdva je karao i njima krūh lomo — to jo dužnost dūhovnikova. Njidva sta pa návuke poslušala, goreče srce mela, vlomleni krūh vzela — to

je pa dužnost vernikov. Dūhovnik glási reč božo, kára, deli svestvo, to je lomi krūh — dosta seja — malo ženja dosta no dostakrát — ali obvūpati le nigdár ne sme. Lūdstvo je pa dužno dūhovnika bogati, káranje sprejeti, miloščedoblene, oltársko svestvo ne zavrči. Dūhovnika more poštvati, on je namestnik Kristušov i posebno slovinci naši nje naj bogajo i ne kákše lumpe i tepeše, sovražnike Kristušove. H konci pozivajo govornik ves narod, naj radostno pozdrávla rojáka, njegovo mater i zdrži slišani navuk, novomešnik pa naj bo tak vrel dūhovnik, kak pobožen bogoslovec je bio, naj trpi, ne obvūpa, Kristuš je vstano, premagao je vse, njega i vse nas čaka nebeski večni Emmaus.

Po meši je novomešnik blagoslovo dūhovnike, svojo mater i vnožino naroda. Primcije so se vdeležili sledéči dūhovniki z vūn imenūvanih Slepec Ivan esp. pleb. z Sobote, Volper Pavel pleb. z Dobrovnika Sakovič Jožef pleb. Faflik Ferenc kaplan z Tūrnišca, Klekl Jožef vp. pleb., Čačič Jožef kaplan z Čerensovec, Kiss Kolman nam pleb. od Sv. Bedeneka, Kūhar Štefan nam. pleb. z Belotincec, Horvat Jožaf pleb. z Martjanec i Krancz Jožef kaplan z Sobote. Pri gostolūbnom stoli domačega plebanoša so bili zvūn teh gospedov ešče tūdi Benkovič Janoš Dokležovski vučitel z svojim sinom, ki so z Bogojine z doma. Proti večéri so gostje začéli pomali domo odhájati, niki so pa tūdi počastili z svojim obiskom novomešnika rojstno hišo.

„Bog vas prinesao“ té reči so bile na slavoloke napisane. V Božem iménu so čakali Bogojánčarje na novomešo svoje slovenske brate i sestre — mi pa ki smo jih bogali njim telikajše zlemo nazaj boži blagoslov, da njemi na část ešče vnogo dūhovnikov odgojijo.

Dom i svet.

Albánci zmágajo. Korico so si osvojili i 300 grkov razbili. Srbi vojske osprávlajo na albansko granico.

Katoličansko stranko so francozi naredili štere geslo je: mir dati veri i zato odstraniti vse právde, štere verski mir kalijo i mir naj nastane med francozkov državov i glavov materecerkvi.

„Home mle“ angležka prav da, štera nazajdá že stotine dugo odvzeto pravico katoličanskim irom, je v drugom čtenji tūdi, sprejéta.

Pogoro je králeski grád Tociuk na Českom, šteroga je ešče Vencesláv kral dao zidati l. 1409-ga.

Husárski uniform se bo spremenilo

rdeče lače njim vzemejo, kda se že napravljene obleč znosi, i v drugoj fárbi je dobijo. Ne vemo, kakša bo ta nova mandura.

Odkrita odrtija. Z Kiewa iz Ruskoga glasijo, da so tam milijonera Gūzburga prijali, zato ka je 500% odstotkov interesa brao od dužnikov.

Cela vés v vozi. Pri slednjih volitvah so se stanovniki občine Ignec podmititi dáli za 20 k i zato so votum dáli na vladno strán. Da pa právda prepovedáva mito jemati, so prišli njej v roke i vseh 85 volilcov je obsojenih na pétdnévno vozo.

Vojaško predstojstvo je oficerom v Pešti zapovedalo, naj si s prostimi vojaki bole po človečem dene.

Pojeli so tri mornáre lūdojedci v Novih-Hebridah, kak nam poročajo z Francozkoga. Ládja je štela vodo gorvzéli med tem so pa divjáki tri mornáre vlovili i je na grmadi spekli pa pojeli. Iz Nove-Kaledonije je vojska šla na strahūvanje divjákov.

Dol je zleto z zrákoládje Thead vojaški zrákoplovec i se je k smrti bujo.

Amerikanske ženske májo volilno pravico. Volile so pa takše poslanike, ki proti krčmam delajo. Samo v Chicagi je med 100 ženskami 70 proti točenji opojnih pijač votum dalo. — Čeden národ, šteri zná za nevarnost, ki bi ga znála pogūbiti.

Svédskega krala so gorrezali i se dozda dobro čūti, ali trde hrane ne sme k sebi vzéli.

Nova právda bo na Vogrskom, poleg štere nazaj dobi svoje zgūblene državlanske pravice, če se po kakšoj kaštigi dobro bo obnášao več let.

Romanski trononaslednik je pohodo ruskoga cára, kje je z velikim odlikovanjem bio sprejéti. Nekšo ženitev namerávajo napraviti med ruskim i romanskim vláderskim dvorom.

Izpit (ekzámen) volilcov. Poleg nove právde moro znati pisati i číteti, ki ščejo votum dávati, to je poslanike deželne voliti, zbirati. More pa vsaki državlján (állampolgár) posvedočiti, da zná pisati i číteti. Posvedoči se pa to z šolskim svedočanstvom od štrtoga do šestoga razreda štero da šola obiskana. Če tista šola ne stoji več, ali druga na njénom mestu, ali so pa pisma šolska zaprávljena, more se volilec glásiti pri notariuši i zupani (rihtari). I če tū tūdi ne bi mogoči bio svedočanstva dobiti, more se zglásiti pri odbori šteri stoji iz 3 kotrig pod voditelstvom sodnika (főbiró), letos meseca mája, druga leta pa vsikdár februára na izpit, ali ekzá-

men. Čas toga izpita more oblást letos osem dni, druga leta pa 15 dni prle razglasiti, kak je že v šterom kráji razgláshvanje v návadi.

Ciril bolgárski králeski vojvoda je imenovani za nadlájtinanta v 11-tom husárskom regimenti, šteri je po I. Ferdinandi, bolgárskom králi imenüvani,

Krvávo bitje je napravilo 2000 pri seljenih delavcov v New-Jorki, z redári, ki so njim bránili bogátcom okna spotreti. Ti delavci so brez dela tam.

Glási.

Vlák ga je razmazao. V Szombathely-i se je pred vlak vrgo Pilišič Jožef mladeneč, šteri ga je ščista razdrúzgaó, vkraó je i sramota ga je v rano smrt spravila. — Vednáka pot je nájbolša, če smo pa zablodili, ne sramüjmo se pokore.

Strelo je zapelivca. Eden bogati sombotelski fabrikant je strelo lajdnanta, ki njemi je zapelao 15 letno hčer. Pazimo na deco pred vsakim.

Ocelno fabriko postávi gor v Kermedini gráčka tvrdka.

Lücanje z kaménjom i naganjanje z cepami sta napravila na cvetno nedelo Bojnašov Miška i žena Žuža v Večeslavci. Plodila sta dečke, ki so po stároj poti k meši šli ali ne sta je mogla zgrabiti, čerávnó njima je pomagao nedelni svétek oskruniti z kričom i pütov pütar Močnikov Hanzek. — Če je pot po pravici stávléna, naj se ne hodi po njej, če po, krivici, naj jo oblast odpré. Tri leta trpi že tá krika, na veliko škodo, düšam i na nečást Jezusi. Bodimo smiléni do svojih, bližnjih, ne delajmo kvara nikomi, to je nikomi ne povoli ali nájbole ga pa Jezusi ne delajmo, ka bi njegove svétke skrunili. Já pravdena pot za zadoblenjé pravice.

Smrtna nesreča. Prša Štefan z Ižekovec je drva pelao z Búdine. Vinjen je bio i v tom stani, ščeo na kola gor priti. Ali poškalilo se njemi je, spadno je i lastna kola so ga povozila na mesti k smrti.

Zapojo se po sv. prečiščávanji. En dečko z Renkovec je hodo na cvetno nedelo v Veržej k spovedi. To opravivši z obhajilom vréd se je v krčmo podao i tam popolnoma tak vpijano, da je ešče na bitje šo, samo ka se nišče ne najšeo, ki bi se bio ž njim. Sledkar ga eden klerik na štirah ležečega najšo, kak se je kotao v svojoj grdobi, štero je iz sébe zmetao. Je čüda te če šteri veržejčar mrzi na naše lüdi, ki tá hodijo? Takši ne poštenjáki ugled i čast jemléjo dobromi lüdstvi, ki za volo pobožnosti tá hodijo.

Prva žitna vláť se je letos rano pokazala v Čerensovcih ne daleč od cerkve je že aprila 9-ga bilo viditi dve lepo razvitivi vláti.

Prišle so tüdi lastovice. Na veliki četrték, to je 9-ga aprila so se na Dolenskom prvič pokáza e niki právjio, ka so je že márcaslednje dni vidili.

Tretjeredniški shod v Čerensovcih bo trétjo nedelo po vüzmi.

Nova železnica bo za edno leto med Lendavov-Lentivov i Kanižov.

Štelinga v Lendavi bo jumja 2, 3, 4, 5 i 6-ga. Pod štelingo se vzeme 1096 dečkov.

Küga svinjska je v Lendavi nastopila. Živinska pa že gorhenjávele.

Nesrečen spadáj. Kodba Janoš si je streho pokrivao v Brezovcih v Medjimurji. Po nepriliki je pa dolspadno i levo roko si potro. Prvo zdravniško pomoč njemi je ponüdo dr. Brünner Jožef v Lendavi, kam so betežnika pripelali.

Dári na Slovenske-vési kapelo iz South Bethlehem: Črnko Ferenc, Korpič Francika, Korpič Marija, Gašpar Marija, Gašpar Kata, Šömenek Francika, Mešič Marija, Bartakovič Treza, Korpič Ana, Dončec Francika, Gerenčér Marija, Anderkn Francika, Dončec Marija, Talabér Treza, Šömenek Ana, Anderko Treza, Dravec Ana, Črnko Treza, Holec Ana, Makoš Treza 10—10 K, Domjan Ana, Šömenek Ana, Šömenek Marija, Mešiš Treza, Oréjovec Treza, Domján Ana, Dončec Roza, Bedič Treza, Holec Francika, Domjan Marija 5—5 K. Vse vküp 250 koron. Penezi se obrnéjo na večén posvejt. Bog pláti! *Dravec Alojsi.*

Jalič se je potro pri novoj meši v Bogojini. Drevje je naime lüdstvo, posebno mladina vse zasedla. Čepeli so gor, kak ptice. Od prevelike žméče se je eden jalič rávnó med predgov na srdini popolnoma prek potro i dol leto z svojimi brezperotnimi pticami, štere so se v prvom hipi prestrašile sledkar pa smejále, ka se njim je nikaj ne zgodilo. Zvün mále breke je nikše nesreče ne bilo. Záistino, kak so eden dühovnik pravili, tü mamo viden dokáz, kak skrbno pazijo angelje čuvarje na svoje zavüpance, či tei dobromi Bogi na čast kaj oprávlajo.

Pošta

Fr. Vog. I. Kres. I. Ker. Veržej. Hvala na pozdravljenji. Posláni glas je prav prišeo. Vsikdár morem v nedelo meti pri roki za prihodnjó številko. — To le poročajte, kak se kaj naš narod tam prek obnaša. Ništeri iz slaboga name-na roma, bo trebelo velike pazke. Zvezda Zorjanska ešče ne preglédjena. — Od argete Alacoque zdaj ešče ne — že dam glás. Vsem pozdrav.

D. L. Monošter. Hvala. Nekaj zdaj pride, ovo pa kak bo mogoče. Rad sem, če pišes — samo naj vaše lüdstvo tüdi pridobino za dobro reč i njem düšo krepimo.

Čeh, Godina, Ljubljana. Hvala na dobrom voščili. Istotako tüdi g. prefekti,

Hen. Vučko Šentvid. Vam tüdi. Veseli me da ste zadovoljni z našim prostim spisom. Kda pridete nas kaj glédat?

Koz. Ant. Satahovci. Dopisnica je že prekesno prišla, ne sem mogo v tiskárni več naročiti. Ki ščé v novine kaj pisati, more mi v nedelo do rok že priti, to je en tjeđen naprej, ki pa več, ali menje „Novin“ žele meti, mi more nájkesnej do torka naznaniti, to je da jaz že v tork vsele v roke dobim spremembo. Tvoja prošnja je komaj navéliki četrték zadvečara, sem prisla. Hvala na pozdravljenji.

Baligač Števan, Antolin Ivan, Čičovič Jožef, Guba Ferenc, Bernadi Ivan. Belatinci. Drági dečki dobro je to, da se držíte za svoje poštenje. Veseli me, da ščete pošteni biti i za takše se držati dáti. Zahvalim se vam tüdi na dobrom želenji. Dnestjeden so novine odkrile po iméni tiste fulke, ki so krivi bili vi ste ne bili v računi ne ste mogli záto zameriti. Če bi pa što z toga, da jih 5-6 razbijás-

tih sodo, ka ste vsi takši, nema razsodne pámeti, i ne je vreden da bi ga poslušali. Ne potvárajte pa nikoga, záto ka so Novine ne odkrile onoga ki je glás notri poslao.

Ser. Ant. Szombathely. Hvala na pozdravljenji naročni ni i dári. Tvoj dár je te prvi naj ga blagoslovi sz. Drúzina, šteroj na čast to vse delamo.

Blag. Aut. Trstenjak. Ljubljana. Iskrena hvala na dobrom voščili.

Jsrič, Sobočan, Sarajevo. Hvala na pozdravljenji. Novine tak odsehmo Sobočan dobi. Veseli me nova čast štero si dobo.

Horvat. Mat. i Ivan. Ljubljana Hvala na pozdravljenji. Dobro se véita, se bole pa obnašajta.

Priprava za leženje piščanec je desetkrat vékša. Naročite se

Pripravo za valjenje picekov

od tvrdke

Druzstvo „Hospodár“

v Miloticich n/Bečvou. Morava.

Zahtevajte cenike od vseh perotninorejnih priprav.

To je tisti stroj

(mašin), z šterim si lahko dosta penez správi ešče tisti kmet, ki samo 2—3 kravi má.

Presvetitve dá

Alfa-Separator R.T.

Budapest, VI., Lomb-utca 11.